

Sygn. akt II K 1225/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Belchatowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Robert Sobczak

Protokolant: sekr. Justyna Krawczyk

w obecności Rej. Prokuratora: -----

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 19 lutego 2019 roku

sprawy D. S. urodzonego (...) w R., syna E. i K. z domu T.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 18 grudnia 2018 roku, o godz. 17:50 na ul. (...) w B., województwa (...), kierował w ruchu lądowym pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,91 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art 178a § 1 kk

1) oskarżonego D. S. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wypełniającego dyspozycję art. 178a § 1 kk i na podstawie tego przepisu w zw. z art. 33 § 1 i § 3 kk wymierza mu karę 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

2) na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat;

3) na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 21 grudnia 2018 roku;

4) na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu (...) świadczenie pieniężne w kwocie 5 000 (pięć tysięcy) złotych;

5) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 150 (sto pięćdziesiąt) złotych opłaty i 70 (siedemdziesiąt) złotych z tytułu zwrotu wydatków.

Sygn. akt II K 1225/18

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423 § 1a kpk w zakresie ograniczonym do rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu

Sąd uznał D. S. za winnego tego, że w dniu 18 grudnia 2018 roku, o godz. 17:50 na ul. (...) w B., województwa (...), kierował w ruchu lądowym pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,91 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 kk.

Zgodnie z treścią art. 53 § 1 kk czynnikami limitującymi rozmiar sankcji karnej za popełnione przestępstwo są stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynu, których wymierzana w granicach sędziowskiego uznania kara

nie powinna przekraczać. Wymierzając karę należy nadto mieć na uwadze cele zapobiegawcze i wychowawcze, a także potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Stosownie do § 2 powołanego wyżej przepisu, uwzględnić należy w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez D. S. jest znaczny. Oskarżony bowiem poruszał się samochodem osobowym po drodze publicznej i nie zachowując odpowiedniego odstępu doprowadził do uderzenia w tył innego pojazdu. Dodatkowo droga, którą się poruszał oskarżony należy do jednej z najbardziej uczęszczanych ulic w B., ponieważ znajdują się przy niej szkoły oraz szpital.

Nie ma w tej sprawie okoliczności wyłączających winę oskarżonego, gdyż jest on osobą pełnoletnią i w pełni poczytalną.

Przy wymiarze kary oskarżonemu Sąd przyjął, że okolicznością niewątpliwie obciążającą jest znaczna zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu tj. 0,91 mg/l. Na korzyść oskarżonego wpływa to, iż przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyraził skruchę oraz wolę kontrolowania swojego zachowania na przyszłość. Nie bez znaczenia jest także jego ustabilizowany tryb życia i dotychczasowa niekaralność.

Z uwagi na powyższe mając na względzie prymat kar wolnościowych Sąd zgodnie z wnioskiem złożonym w trybie art. 335§ 2 kpk przez prokuratora na podstawie art. 178a § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i § 3 kk wymierzył D. S. karę 150 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych. Przy ustalaniu wysokości jednej stawki dziennej kary grzywny Sąd miał na uwadze fakt, że oskarżony posiada obowiązek alimentacyjny wobec syna, a jego wynagrodzenie nie jest zbyt wysokie.

Zgodnie z dyspozycją art. 42 § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 lat.

Zgodnie z dyspozycją ww. artykułu Sąd orzeka, na okres nie krótszy niż 3 lata, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa wymienionego w § 1 był w stanie nietrzeźwości.

Zakres przedmiotowy środka karnego określonego w art. 42 kk obejmuje **wszelkie pojazdy** (art. 42 § 2 kk), **wszelkie pojazdy mechaniczne** (art. 42 § 1a, § 3 i § 4 kk) oraz **pojazdy określonego rodzaju** (art. 42 § 1 i § 2 kk). Taka dyferencjacja miała sprawić, że Sąd każdorazowo określi zakres przedmiotowy zakazu, a ponadto miała ograniczyć możliwość jego różnicowania w stosunku do sprawców znajdujących się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo uciekających z miejsca przestępstwa (zob. R.A. Stefański, w: Stefański (red.), Kodeks karny, 2017, komentarz do art. 42, teza 38).

Przepisy art. 42 § 1 i § 2 kk przewidują orzeczenie zakazu prowadzenia **pojazdów określonego rodzaju**, nie wskazując jednocześnie kryterium podziału rodzajowego, toteż w doktrynie wskazuje się na różne klasyfikacje pojazdów. Dokonuje się podziałów według: strefy ruchu (lądowe, wodne, powietrzne), napędu (mechaniczne, niemechaniczne), przeznaczenia (samochody osobowe, ciężarowe, ciągniki rolnicze, autobusy), ładowności itd. Określając zakaz, sąd może odwołać się do któregośkolwiek z podziałów (zob. R.A. S., Zakres przedmiotowy, s. 143 oraz. K. Ł., Zakaz prowadzenia pojazdów, 2017, s. 285–286).

Orzekając zakaz prowadzenia pojazdów Sąd określił rodzaj pojazdów w stosunku do których on obowiązuje, a więc wskazał, iż chodzi o wszelkie pojazdy mechaniczne, którymi można poruszać się w strefie ruchu lądowego, bowiem D. S. prowadził samochód po drodze publicznej i zdaniem Sądu wymieniony zakaz podlegał limitowaniu. Co prawda oskarżony wyraził zgodę na orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, jednak w niniejszym stanie faktycznym zakaz taki jawi się jako wyjątkowo dotkliwy, a także nie będzie efektywnie wykonywany co do

pojazdów mechanicznych poruszających się w strefie ruchu wodnego i powietrznego. Wskazać również należy, iż przede wszystkim rozmiar środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego spełnia potrzeby w zakresie prewencji ogólnej, wskazując na zasadność i konieczność wyeliminowania na pewien czas nietrzeźwego kierowcy możliwości prowadzenia pojazdów.

Przy wymiarze środka karnego Sąd miał na uwadze również potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa tak by zwrócono uwagę, jakie konsekwencje i zagrożenia może nieść za sobą prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości.

Na podstawie art. 43a § 2 kk Sąd orzekł od D. S. na rzecz Funduszu (...) świadczenie pieniężne określone w art. 39 pkt 7 kk w wysokości minimalnej w przypadku za skazanie za czyn z art. 178a § 1 kk tj. 5.000 złotych.

Orzeczone kary oraz środek karny odpowiadają celom zapobiegawczym i wychowawczym, jakie mają osiągnąć w stosunku do oskarżonego. W ocenie Sądu przyczynią się do wywołania u sprawcy refleksji odnośnie popełnionego czynu, którego następstwa mogły okazać się bardziej dotkliwe w skutkach dla niego samego, nie wykluczając innych uczestników ruchu. Czas, na jaki następuje wyeliminowanie oskarżonego z uczestnictwa z ruchu drogowego jako kierowcy jest - w ocenie Sądu – koniecznym okresem w związku z dopuszczeniem się przez niego popełnienia występku wyczerpującego m.in. znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk.

Zgodnie z dyspozycją art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 21 grudnia 2018 roku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk i zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150 złotych tytułem opłaty (por. art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych tj. Dz. U. z 1983r. Nr 49 poz. 223 z późn. zm.) oraz kwotę 70 złotych tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków, na którą to sumę składa się: 30 złotych tytułem opłaty za uzyskanie informacji o osobie z K. oraz po 20 złotych tytułem zryczałtowanych kosztów doręczeń w postępowaniu przygotowawczym i sądowym.